FLAVIUS IOSEPHUS

Klosterneuburg, Ende 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=671
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

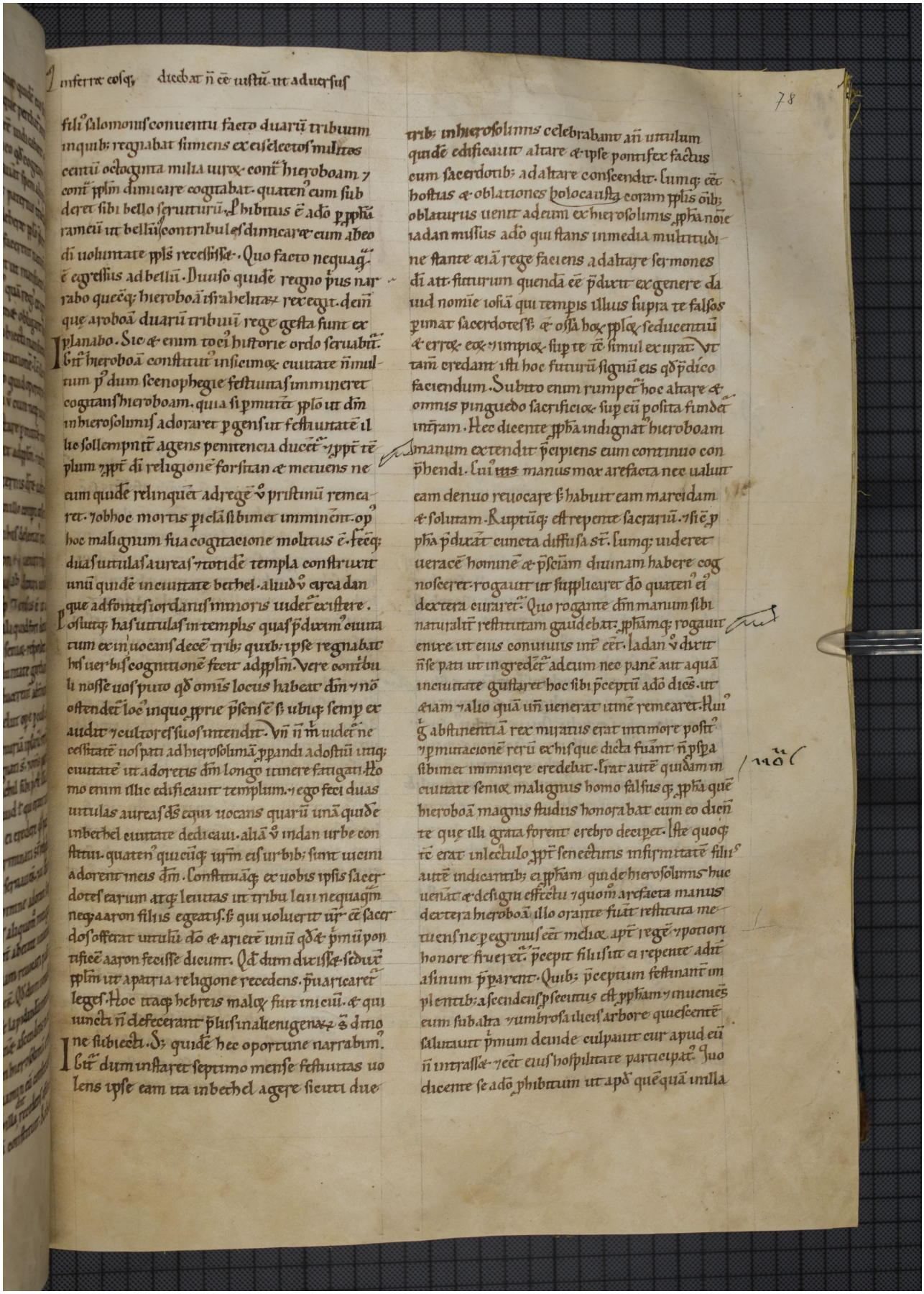

inferre eosq; dicebat ñ ee iustu ut aduersus

filio salomonis conuentu facto duarū tribuum
inquib; regnabat sumens ex eis electos multos
centū octoginta milia uirorq; contra hieroboam. ⁊
contra ppl̄m dimicare cogitabat. quatenus cum sub
deret sibi bello seruturū. Prohibitus ē a deo p ppha
meū ut bellū contribules dimicarent cum a deo
di uoluntate ppls recessisse. Quo facto nequaquam
ē egressus ad bellū. Diuiso quidē regno pius nar
rabo queq; hieroboam israhelitarum rex egit. deinde
que roboam duarū tribuū rege gesta sunt ex
planabo. Sic enim tocei historie ordo seruabitur.
Cū hieroboam constituisset insicimoq; ciuitate ñimul
tum p dum scenophegie festiuitas imminere
cogitans hieroboam. quia si permisisset ppl̄o ut dñm
in hierosolimis adorarent p gensiu festiuitate il
lue sollempnitē agens penitencia ducēt. ⁊ ppter te
plum ⁊ ppter di religione forsitan et metuens ne
eum quidē relinquēt ad regē ⁊ pristinū remea
ret. ⁊ ob hoc mortis periculū timere imminēt. op
hoc maligno sua cogitacione moltus ē. fecq;
duas uitulas aureas ⁊ totidē templa construxit
unū quidē in ciuitate bethel. aliud ⁊ circa dan
que ad fontes iordanis minoris uidēt existere.
Posteq; has uitulas in templis quas p dicim ciuita
tum ex in uocans dece trib; quib; ipse regnabat
bis uer bis cognitionē fecit ad ppl̄m. Vere contibu
li nosse uos puto qd omis locus habeat dñm ⁊ nō
ostendēt loc inquo ppie psense s; ubiq; semp ex
audit ⁊ cultores suos intendit. Vn ñ m uidēt ne
cessitatē uos pati ad hierosolimā ppandi ad ostiū uniq;
ciuitatē ut adoretis dñm longo itinere fatigati. Ho
mo enim illic edificauit templum. ⁊ ego feci duas
uitulas aureas ds equi uocans quarū unā quidē
in bethel ciuitate dedicauit. aliā ⁊ indan urbe con
stituit. quatenus quicūq; uirm eis ut hib; sint uicem
adorent meis dñm. Constituāq; ex uobis ipsis sacer
dotes earum atq; leuitas ut tribu leui nequaqm
neq; aaron filius egeatis. s; qui uoluerit ut ē sacer
dos offerat uitulū do et arietē unū qd et primū pon
tificē aaron fecisse dicunt. Qd dum duxisse seduē
ppl̄m ut a patria religione recedens. piuaricaret
leges. Hoc itaq; hebreis malo fuit in ciū. et qui
uinculi ñ defecerant plus in alienigenarū s dmio
ne subiecti. S; quidē hec oportune narrabim.
Cū dum instaret septimo mense festiuitas uo
lens ipse eam ita in bethel agere sicuti due

trib; in hierosolimis celebrabant ann uitulum
quidē edificauit altare et ipse pontifex factus
cum sacerdotib; ad altare conscendit. Iumq; cēt
hostias et oblationes holocausta coram ppl̄is oīb;
oblaturus uenit ad eum ex hierosolimis ppha noīe
iadan missus ad o qui stans in media multitudi
ne stante eiā rege faciens ad altare sermones
di att. futurum quendā eē p dicit ex genere da
uid nomīe iosiā qui tempis illius supra te falsos
primat sacerdotes. et ossa hoc ppl̄oq; seducentiū
et ertq; eoq; impiorq; sup te ē simul ex uratur. Ut
tam credant isti hoc futurū signū eis qd p dico
faciendum. Subito enim rumpet hoc altare et
omnis pinguedo sacrificiorq; sup eū posita fundēt
uīram. Hec dicente ppha indignat hieroboam
manum extendit p cipiens eum continuo con
prehendi. Cui ms manus mox arefacta nec ualuit
eam denuo reuocare s; habuit eam mareidam
et solutam. Ruptūq; est repente sacrariū. ⁊ sic p
pha p dicat cuncta diffusa sūt. Iumq; uideret
ueracē hominē et p sciam diuinam habere cog
nosceret. rogauit ut supplicaret do quatenus ei
dextera curaret. Quo rogante dñm manum sibi
naturalī restituitam gaudebat. ppham q; rogauit
entre ut eius conuiuis int eēt. Iadan ⁊ dixit
ñ se pati ut ingredēt ad eum nec panē aut aquā
in ciuitate gustaret hoc sibi p ceptū a do dicēs. ut
eiam ⁊ alio quā uīn uenerat itme remearet. Hui
g abstinentiā rex mirabatur et in more posit
⁊ p mutacione rerū ex his que dicta fuant ñ pspa
sibimet imminere credebat. Erat autē quidam in
ciuitate senio maligno homo falsus q; ppha que
hieroboā magnis studis honorabat cum eo dien
te que illi grata forent cerebro decipet. Iste quoq;
tē erat in lectulo ppter senectutis infirmitatē filii
autē indicantib; ei ppham qui de hierosolimis huc
uenit et de signo effectu ⁊ quom arefacta manus
dextera hieroboā illo orante fuit restituta me
tuens ne pegrinus cēt melior apt regē ⁊ potiori
honore frueret. p ceptit filiis sit ei repente adu
asinum p parent. Quib; p ceptum festinant im
plentib; ascendens p secutus est ppham ⁊ inuenies
eum sub alta ⁊ umbrosa ilicis arbore quiescentē
salutauit primum deinde culpauit cur apud eū
ñ intrasset. ⁊ cēt eius hospitate participat. Quo
dicente se a do phibitum ut apd quēquā in illa